

Μα. Οίμοι, τίς ἤρῃ πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
Σξ. Εκείνῳ, ἔπερδοιμάπον εἰλήφατε.
Μα. Απολείς, ἀπολείς. Σξ. τῆς αὐτὸν γὰρ καὶ
βέλομαι.

Ἦν ἡ σμυνύ μοι μὴ παρδῶ τὰς ἐλπίδας,
Ἦ γὰρ παρτέρον πῶς ἐμῆρα χλιδῶ πεσόν.
Σω. Οὐτος τί ποιεῖς ἐτεόν, οὐπὶ τῆ τέροισ;
Σξ. Αἰεθβατῶ, καὶ παρφεριῶ τῆ Ηλιον.
Σω. Οίμοι ἄλας, δέιλαιῳ ἀποωνιγή-
μαι.

Σξ. Τί γὰρ μαθῶν ὑβείζετόν γ' εἰς τοῖς
θεοῖς;

Χα. Εγὼ δὲ κακοδάμων γε κατακαυθή-
μαι

Σξ. Καὶ τῆς Σελλῶνις ἐσκοπέϊσθε τὴν ἔ-
δραν.

Δίωκε, βάλλε, πᾶγε, πολλῶν οὐνεκα.

Μάλιστα δ' εἰδῶς, τοῖς θεοῖς ὡς ἠδύ-
κου.

A DI. Hei mihi, quis incendii nostram domam?
ST. Is, cuius vos cepistis vestem. DI. male
peri.

Perdes nos. ST. hoc ipsum volo: modò hic ligo
Non perdat spes, à me conceptas: nèue ego
Collum frangam, atque è tecto præceps deci-
dam.

SO. Heus tu, quid agis verò supra tectum?
cedo.

B ST. In aère incedo, et Solem sic contuor.

SO. Heu me miserum, miser ego iam iam stran-
golor.

ST. Cur ergo Deos afficitis contumelia?

CHAE. O me infelicem: qui flamma exanimor
miser.

ST. Et Luna speculati estis sedem desuper.

Age, tunde, iace, feri, causas ob plurimas:

Tum præcipue ob hanc: quòd Deos iniuria,
Et horrenda affecerunt contumelia.

Σχόλια. Τῆς σελλῶνις τὴν ἔδραν.] ἀντὶ τῆς ἀσκη-
νήσεως τῆς σελήνης. ἔδραν δὲ εἶπεν εἰς τὸ ἀγχαρὸν ἀπο-
τείνων τὸν λόγον. τὴν ἔπιφορὰν. ἐπὶ τίνος ὀχεῖται καὶ δῖα

τί καὶ πῶς μάλιστα. Δίωκε.] ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόν-
των ἀπὸ τοῦ πυρ. τὸ ἦ ὡς ἠδύκου, γράφεται καὶ οὐδ' ἠδύ-
κου.

ΧΟΡΟΣ.

CHORVS.

BIS ET VS. Ὁ Χορὸς τῷ δράματι D τέλος ἐπιτίθεισιν.

Χο. Ἦ γὰρ εἶθ' ἔξω, κεχόρομαι γὰρ μετρίως
τόγε τῆμερον ἡμῖν.

CHO. EXITE: quoniam hodie nobis mediocri-
ter hoc pede saluum est.

Σχόλια. Τόγε τῆμερον.] ἀντὶ τοῦ τῆμερον ἀριετῶς

ἔχει ἡ ἡμέρα. ὡς ἀπὸ τῆ ποιητῆς ὁ λόγος. τέλος.

ΤΕΛΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

FINIS NVBIVM.